

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.094 van 29 november 2002
in de zaak A. 122.748/XII-3578.**

In zake : Anne-Marie CRAPS,
die woonplaats kiest bij
advocaat N. Vandebroek,
kantoor houdende te Leuven,
C. Meunierstraat 111

tegen :

de STAD AARSCHOT,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. Van Tongelen,
kantoor houdende te Aarschot,
Statiestraat 2.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Anne-Marie Craps op 20 juni 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 29 november 2001 van het college van burgemeester en schepenen van Aarschot waarbij zij vanaf 6 augustus 1999 van rechtswege in disponibiliteit wegens ziekte wordt gesteld;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur H. Colin;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 oktober 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. Goris, die loco advocaat N. Vandebroek verschijnt voor verzoekster, en van advocaat B. Van Tongelen, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur H. Colin;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster, departementshoofd openbaar ambt bij de stad Aarschot, op 27 augustus 1997 het slachtoffer is van een ongeval op de weg van het werk naar huis; dat het college van burgemeester en schepenen op 29 november 2001 beslist dat verzoeksters “tijdelijke” ongeschiktheid na 30 april 1999 niet meer op medische gronden door de aard van het ongeval verantwoord is, dat van dan af de afwezigheden op het werk in het kader van de ziekteverzekering geregeld zullen worden, dat verzoekster vanaf 6 augustus 1999 van rechtswege in disponibiliteit wegens ziekte wordt gesteld “vermits zij op dat ogenblik de maximumduur bereikt heeft van het verlof wegens ziekte dat haar op grond van de vastgestelde verlofregeling om die reden kan verleend worden”, dat deze administratieve stand van kracht zal blijven tot het einde van haar ziekteverlof en dat zij voor de periode waarin zij zich in die stand bevindt een wachtgeld ontvangt gelijk aan 60 % van haar laatste activiteitswedde;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster in de eerste plaats een financieel nadeel doet gelden, doordat zij “terugvalt op 60% van haar laatste activiteitswedde”;

Overwegende dat verwerende partij in de nota tegenwerpt dat het nadeel in principe steeds herstelbaar is aangezien het “zeer nauwgezet en correct kan berekend worden”;

Overwegende dat verzoekster dit ter terechtzitting zelfs lijkt bij te treden;

Overwegende dat hoe dan ook het nadeel in het verzoekschrift niet nader beargumenteerd wordt; dat het als zodanig, zonder staving van het tegendeel, voorkomt herstelbaar te zijn;

Overwegende dat verzoekster in de tweede plaats aanvoert dat krachtens artikel 223 van het administratief statuut de gemeenteraad kan beslissen dat haar betrekking als vacant moet worden beschouwd zodra de disponibiliteit een jaar bereikt en dat haar disponibiliteit reeds meer dan een jaar duurt aangezien deze volgens het aangevochten besluit ingaat op 6 augustus 1999; dat verzoekster ter ondersteuning van het nadeel naar ‘s Raads arrest nr. 96.551 van 18 juni 2001 verwijst;

Overwegende dat in zoverre verzoekster steun zoekt in het arrest van de Raad van State nr. 96.551 van 18 juni 2001, zij er op het eerste gezicht vanuit gaat dat haar in disponibiliteitstelling na verloop van tijd noodzakelijk tot een ambtshalve vacantverklaring van haar betrekking aanleiding zal geven; dat dit niet juist lijkt; dat het artikel 223 van het toepasselijke administratief statuut weliswaar toelaat dat de gemeenteraad de betrekking waarvan het in disponibiliteit gesteld personeelslid titularis is vacant verklaart zodra de disponibiliteit een jaar bedraagt, maar zulks niet voorschrijft of oplegt; dat het om niet meer dan een loutere mogelijkheid gaat; dat het nadeel vooralsnog als te hypothetisch voorkomt;

Overwegende overigens dat, in zoverre effectief tot een dergelijke vacantverklaring mocht worden besloten en zelfs verzoeksters betrekking aan een derde zou worden begeven, het om nadelen lijkt te gaan die herstelbaar zijn; dat zij geremedieerd kunnen en zullen worden hetzij door de vernietiging van de bestreden in disponibiliteitstelling, waardoor verzoekster ipso facto teruggeplaatst zou worden in de situatie waarin zij vóór de vernietigde in disponibiliteitstelling verkeerde, hetzij tenminste door de -te gepasten tijde apart te vorderen- vernietiging van de vacantverklaring en de benoeming van de derde;

Overwegende dat niet aan de voorwaarde van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negenentwintig november 2002, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.